

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות מטות מסעי - דברים תשפ"ג ♦ עלון מס': 118

השגחה שבועית

הצליח או לא הצליח?

את הטענה הזאת ממשיכים אנשים להשמיע שוב ושוב: אתם מספרים רק סיפורים שהצליחו. תספרו גם סיפורים שלא הצליחו!

אז קודם כל, במגזין החדש 'השגחה פרטית' למשפחה יש מדור קבוע של סיפורים שלא הצליחו. וחץ מזה, תקבלו עכשיו סיפור טרי שלא הצליח.

וכך סיפר לי יהודי יקר:

הקב"ה זיכה אותי לעסוק בענייני צדקה וחסד. מפעם לפעם אני נכנס לפרויקט גדול במיוחד של התרמה, וכמובן זה דורש הרבה עבודה, מחשבה, פגישות ותיאומים. לתורמים הפוטנציאלים יש זמנים משלהם, ואני צריך להתהלך כמו לוליין בין אחד לשני, לדבר עם זה ולהיפגש עם זה, כי מה לא עושים כדי להביא רווחה ליהודים.

כלל עשיתי לי: קביעות עיתים לתורה. בשעה חמש אחר הצהריים אני נכנס לבית הכנסת ולומד, יהיה מה שיהיה. הפלאפון לא רק מושקע, אלא אני לא לוקח אותו בכלל לתוך בית הכנסת, והדבר היחיד שאני עושה שם זה - ללמוד.

יום אחד היה עלי לדבר בדחיפות עם יהודי בקשר לפרויקט מסוים. תליתי הרבה תקוות בשיחה עמו, והנה רגע לפני השעה חמש אחר הצהריים הוא מתקשר אליי ואומר, "עכשיו אני יכול לדבר איתך".

רציתי לענות לו שאינני יכול, כי זה הזמן שמוקדש ללימוד, אבל לא עמדתי בפיתוי, ועליתי לביתו. מה אגיד לך? רק מפח נפש היה לי מהשיחה איתו. לא רק שלא יצאתי עם רווחים, אלא הפסדתי. במקום תועלת הגיע נזק, ושאלתי את עצמי, איך זה שכל כך מתאמצים בשביל מטרת צדקה, ומקבלים תגמול כזה.

כמה ימים התהלכתי עם התסכול הזה, עד שהקב"ה האיר את עיניי, כי בעצם לא הפסדתי, אלא הרווחתי: קיבלתי איתות ברור משמים, ששעת הלימוד שלי יקרה לאין ערוך, ואין לבטל קביעות עיתים בעד שום עניין שבעולם. "כל חפצך לא ישוו בה" - הכוונה לחפצי שמים. הנה הקב"ה הראה לי, שלא הרווחתי כלום מהפסד הקביעות של הלימוד, וזה בעצמו רווח גדול!

התרגשתי למשמע הדברים. מי כעמך ישראל, לראות יהודי שיועד להודות על הרווח האמיתי. הוא מרגיש שהקב"ה 'ליטף' אותו ורצה לקרב אותו, ולכן הראה לו: "אני מחכה לתורה שלך, כשאתה לומד אתה עושה לי נחת רוח, ואנא בני יקירי, אל תפסיד זאת בשום אופן..."

שבת שלום ומבורך,

פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

הטוב הצפון

וכמה הוא עובד על עצמו. כמה עליו להודות להשם על כך שיש לנו האפשרות להצפין את המעשים. הרה"ק מרוז"ן זצוק"ל אמר: חסד עצום עשה אתנו הקב"ה כשנתן לנו גם מצוות נסתרות, כי אחרת לא היינו מוצאים ידיים ורגליים בעולם האמת.

כמה פעולות עושים יהודים בבתיהם, ואין לאיש מושג על כך. עומדת לה אישה צדקנית בביתה. בבוקר שלחה את הילדים לחיידה, בעלה יצא לכולל או להביא פרנסה, והיא נשארה לטפל בתינוק ולתת לו כל מה שהוא צריך. הוא לא יאמר לה תודה על כך. הוא לא יספר מה היא עשתה, והיא, מתוך יראת שמים ואהבת אדם, מוסרת לבה ונפשה לכל צרכיו, ורק ה' יתברך רואה אותה. רואה איך היא מכינה ארוחת צהריים ונזהרת בדיני כשרות, רואה איך היא מטפלת בכביסה ובניקיון, רואה את כל המעשים הטובים, השגרתיים, הרגילים, עם כל הכוונות הצפונות, ומה רב הטוב הצפון לה! שום פרסום לא גונב חלקים מהשכר שלה. היא צופנת - והקב"ה צופן כנגדה אוצרות מלאים מכל הטובות שבעולם.

במידה שאדם מודר - מודדים לו. (סוטה ח:ה) יהודי נותן בסתר צדקה במלא חופניים, עושה חסד בלב רחב, והקב"ה משלם לו ברחבות, מלאו חופניים. יראת שמים צפונה בלב, והקב"ה צופן שכר בעולם הבא. כמה התמודדויות יש ליהודי, כמה התגברויות מול ילדיו ובני ביתו, ונגד ניסיונות היצר. כמה שתיקות שאיש לא ידע שהוא שתק, כעס שכבש, סבלנות שאזר, דין שקיבל באהבה, בהסתרה, ובינו לבין עצמו אמר: **גם זו לטובה.** ומוסיף שם במדרש אודות השכר, בשם רבי אבא בר יודן: **אתם לפי כוחכם ואני לפי כוחי.** מה כוחו של אדם? כמה יכול לעשות? עד היכן יכול להגיע? הן עם כל רצונו הטוב - כוחו מוגבל, שכלו מוגבל ויכולותיו מוגבלות. אבל בורא עולם לא נותן שכר לפי כוחו המוגבל של האדם, אלא לפי כוחו הוא ית', כוח בלתי מוגבל, שכר אין סוף, עונג אין סוף, נצח נצחים!

הרחמן הוא יזכנו לכל טוב סלה.

(מתוך שיעור 83 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחור בחירת השפה, או בחיוג ישיר 02-3011904.)

בפרק ד' מחלק רבינו את תחומי הבטחון לשבעה חלקים. חמישה מהם עוסקים בעניינים שיש בהם תועלת לענייני העולם הזה, ועוד שניים עוסקים בעניינים שתועלתם לעולם הבא. כשאנחנו מקיימים מצווה, איננו רואים בעין מוחשית כיצד היא פועלת. בעין אנושית אין אפשרות להבחין באור של קדושה, ובוודאי לא בשכר הרב שמחכה ליהודי שקיים את המצווה. המשכורת נעלמת ואיננה ידועה לנו. איננו מסוגלים בהיותנו כאן בעולם הזה, לקלוט בחושינו את השכר. הוא נעלם וצפון, ועל זה נצטוונו מהרמב"ם לומר: **אני מאמין באמונה שלמה, שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצוותיו.**

ועל כך אומר דוד המלך (תהלים ל"א): **"מה רב טובך אשר צפנת ליראך".**

כמה מרגש פסוק זה. כמה עידוד, אושר ושמחה הוא מביא אתו. יהודי עמל כאן בעולם, מתגבר על יצרו, מתאמץ בעבודת הבורא, ולא תמיד מאירה לו הדרך. יש שהוא מתפלל ומברך, שומר על עיניו ומתייגע, והמלחמה קשה, ואנשים כלל לא מעריכים אותו על כך. הסביבה בכלל לא יודעת כמה הוא משתדל, והוא עושה את שלו בשקט ובצניעות.

הבה נראה את דברי המדרש (תהילים שם): **אמר רבי אבא בר כהנא, אמר הקדוש ברוך הוא לישראל! אתם צופנים לי ואני צופן לכם. אתם צופנים במצוות ומעשים טובים, ואני צופן לכם באוצרות מלאים יותר מכל הטובות שבעולם.**

צופנים - אלו מעשים שנעשים בסתר. יראת שמים זהו דבר שמסור ללב, ורק הקב"ה יודע כל מחשבות האדם, כמה הוא מכוון בתפילה ובברכה, ומה הוא עושה בזמנים שאף אחד לא רואה אותו. לעומת זאת, יש מצוות שאי אפשר להסתיר, כגון כל הפעולות שעושים בבית הכנסת, ובמיוחד אלה שמצווה להשמיע בקול. כך גם אלו העוסקים בחסד, שאין מנוס מכך שאחרים ידעו על מעשיהם.

ועם כל המעשים הטובים שעושים בגלוי, תמיד יש החלק הנסתה. אי אפשר לדעת מה האדם חושב ומכוון, מה הוא מוסיף בשקט

הצטרף גם אתה לרבבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארה"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 0-330-3900-489 • מבלגיה 0-380-844-28

מדרום אפריקה 87-551-8521 • מארגנטינה 3988-4031 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מלונדון 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

ענו בתודה

מספר יהודי מארה"ב:

היו לי שני בנים בשידוכים. עברנו איתם כמה שנים של המתנה ארוכה, רצופת אכזבות, עליות ומורדות. פעם אחר פעם אספנו את שברי התקווה, והתחזקנו בציפייה לישועה.

מה שהחזיק אותי במיוחד, היה ווארט נפלא מהרה"ק רבי מאיר מדזייקוב זי"ע, בעל האמרי נועם. בפרשת חוקת על הפסוק "עלי באר ענו לה", הוא מביא את המסורה, כי הפעם הנוספת בתנ"ך שבה מופיעה המילה 'ענו' היא 'ענו לה' בתודה". כאן הוא מדבר על העניין, שיש פעמים שהקב"ה מקיים "טרם יקראו ואני אענה, עוד הם מדברים ואני אשמע". בפסוק זה נראה שיש סתירה: מתי הקב"ה עונה, לפני שמתפללים, או בשעה שמתפללים? והתשובה היא, שיש פעמים שבקשה בתפילה אינה נענית, כי המקטרגים מפריעים לה לעלות. אבל כאשר יהודי משבח לבורא עולם, ומטמין את הבקשה בתוך השבח, אזי מתקיים בו "עוד הם מדברים ואני אשמע". לדוגמה, כשאדם אומר "בורא רפואות" - הוא מושך רפואה.

הווארט הזה ליווה אותי כל השנים. הייתי מודה לקב"ה על שנתן לי בנים, ועל כל המעלות שבהן חנן אותם. שוב ושוב הבעתי את בטחוני, כי מי שנתן את הבנים, ישלח להם את זיווגם. וכך הודיתי, שיבחתי ושרתי השכם והערב לבורא כל עולמים, על בשורת הבנים שכבר התקיימה, ועל בשורת הזיווג שעוד תתקיים.

ואכן, ראה ה' בענייני, ובני הראשון התארס!

בעוד אנחנו מהללים ומשבחים, ונכנסים להכנות לחתונה בקצב מוגבר, ברניה ובהודיה, אני שם לב להארת פנים נפלאה, ממש גילוי שמיימי; להראותני, כי בכל הימים עד עתה היה הקב"ה עמנו ולא עזבנו לרגע אחד: תאריך החתונה נקבע, לא פחות ולא יותר, ליום הארציטי של בעל האמרי נועם, רבי מאיר בן רבי אליעזר מדזייקוב זי"ע! ובאיזה שבוע? בשבוע שקוראים בו בפרשת חוקת, "אז ישיר ישראל: עלי באר, ענו לה!"

(הבטחון היומי, יום שישי, פרשת חוקת תשפ"א. לשמיעת השיעור הקישו 0-2 לאחר בחירת השפה, או בחיגו ישרי 023011905)

ישועה בשתי פעימות

כך סיפר לי יהושע חברי: ברוך ה', כבר כמה שנים שאני מתחיל מוקדם להתכונן לשבת. ביום רביעי, כשאומרים בשיר של יום 'לכו נרננה', אני משאיר בבית סכום מספיק להוצאות השבת, כדי שיוכלו להתחיל בקניות לכבוד שבת קודש.

הסדר זה עובד יפה כבר כמה שנים, אבל בשבוע האחרון משהו השתבש. לא הצלחתי להביא הביתה את הסכום הדרוש. בחשבון הבנק נותרו שקלים בודדים בלבד. ערכתי חיפוש בכל הכיסים האפשריים, פתחתי מעטפות חדשות וישנות, חיטתי בארנק ונברתי במגירה, והתוצאה היתה זהה בכל המקומות: מלבד אי-אלו שקלים ואגורות, לא מצאתי כלום.

"יהיה מחר", ענית לשאלתה של אשתי, מבלי לדעת איך יביא המחר בכנפיו בשורה טובה יותר ממה שהביא היום הזה.

הגיע המחר. שמשו של יום חמישי זרחה וגם שקעה, וכסף לא היה לי.

"מחר", אמרתי גם בליל שישי, ולבי כבד עלי. אין לי שום רעיון מניין להשיג כסף, והשבת כבר מתקרבת ממש. אינני זוכר שקרה לי דבר כזה. אני אדם מסודר, אבל נראה שהקב"ה שולח ניסיונות גם לאנשים מסודרים.

ביום שישי, גם אם רציתי לשכוח איזה יום היום, לא יכולתי. מכל עבר עלו ניווחות התבשילים. השכנים הזריזים כבר בישלו את העופות, העמידו חמין ואפו פשטידות, ואילו אצלי אין ביצים ואין עוף, לא דג ולא תוספת. חזרתי הביתה מתפילת שחרית, והסתגרתי בחדר. הייתי במצב נואש ממש. לא ידעתי מה לעשות, ונזכרתי שיש רק אחד ויחיד שיכול לעזור לי, והוא אבי שבשמים.

סגרתי את הדלת ואמרתי שוב ושוב: "ה' הוא האלוקים, אין עוד מלבדו". חזרתי על הפסוק הזה עשרות פעמים בכוונה גדולה, משיב מהמוח אל הלב כי הבורא יתברך שמו עשה, עושה ויעשה לכל המעשים. לו הכסף ולו הזהב, והוא זן ומפרנס לכל. הוא ציווני "והכינו את אשר יביאו", הוא נתן לנו בחסדו את מצוות השבת, והוא ישלח לנו עזרו לקיימה כראוי, ונזכה לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עושר וכבוד.

כל אחד והתרנגול שלו

מספר הרב טוביה פריינד שליט"א:

זה כבר כמה שנים, שיהודים רבים זוכים להתחיל ואף לסיים במסגרת ארגון 'שיננא', את כל הספר 'משנה תורה' לרמב"ם, על פי חלוקה של הפרק היומי. בין המצטרפים ללימוד היומי היה האברך ר' יוסף גרינבוים זצ"ל, שהסתלק לבית עולמו באסון הנורא במירוץ, בליל ל"ג בעומר תשפ"א.

ר' יוסף התרגש במיוחד מדברי הרמב"ם, שמי שילמד את 'משנה תורה', ידע את כל התורה שבעל פה. לדעת את כל התורה כולה - זו היתה שאיפתו הגדולה, והוא נכנס בעקביות וברצינות ללימוד היומי של הרמב"ם. בכ"ז באלול תש"פ, כחצי שנה לפני עלותו השמימה בליל ל"ג בעומר, הוא השאיר הודעה בקו השגחה פרטית, וכך סיפר:

היום לפני התפילה, למדתי בספר אהבה, פרק שביעי של הלכות תפילה וברכת כהנים, הלכה ד'. שם כתוב: "כששומע קול התרנגולים מברך... הנותן לשכווי בינה".

הרמב"ם סובר, כי את כל אחת מברכות השחר יש לברך מיד אחרי הפעולה שמבטאת את טובת הבורא יתברך, ולא כפי המנהג הרווח, לברך את כל הברכות בזו אחר זו. חשבתי לעצמי, איך אפשר לקיים את ההלכה לפי שיטת הרמב"ם? הן אני גר בשכונה עירונית בחיפה, ולא זכור לי כי בעשר השנים האחרונות שמעתי קול של תרנגול אמיתי המעיר עם שחר.

סיימתי את חוק לימודי שלפני התפילה, ויצאתי מהבית לכיוון המקווה, להיטהר לקראת תפילת שחרית. והנה, למול עיניי מדדה לו תרנגול! כן כן, תרנגול אמיתי בעל נוצות וכרבולת. הוא מתקדם לעברי, וקורא את קריאת הגבר: "קוקוריקו"...

זה לא שעון מעורר בקול של תרנגול, לא חיקוי ולא כאילו, אלא תרנגול ממש. מיד בירכתי בהתרגשות "ברוך אתה ה'... הנותן לשכווי בינה..." וכך זכיתי לקיים את ההלכה כשיטת הרמב"ם, אותה

אלפי יהודים כבר יושבים ומתענגים על המגזין החדש והמושקע

השגחה פרטית לכל המשפחה הצטרפו גם אתם התקשרו עוד היום ל-

02-6246845

ניתן להצטרף גם בעמדת נדרים פלוס תחת השם: "מגזין השגחה פרטית"

כך בטחו סיפורים קצרים ועובדות מדוללי ישראל בנשא אמונה ובטחון

שטח פרטי סיפורים אישיים על השגחה פרטית

להתעמק מאמר עומק

בחזית האמונה סיפור אישי

אינני זוכר כמה זמן שהייתי בחדר הסגור, וכמה פעמים אמרתי את מילות הפסוק. והנה דפיקות על דלת החדר. רעייתי מבקשת שאפתח לה. "הישועה הגיעה!" היא מודיעה בשמחה. לא הופתעתי. הן ברגעים האחרונים עבדתי להשריש בקרבי שהישועה לבטח תבוא, בלי שום ספק, ועל כן היה ברור שתבוא בשורה כלשהי. כל השאלה היא רק: איך אירע הדבר? "זה קרה בשתי פעימות, בזו אחר זו", סיפרה אשתי והמשיכה: "קודם כל, מזל טוב. לבן של אחותי נולדה בת!" "מזל טוב!"

"אחותי מתקשרת אליי לפני כמה דקות, ושואלת אותי אם כבר בישלתי את השבת. אמרתי לה שלא. עדיין לא התחלתי ממש שום דבר. 'אז אל תעשי כלום', היא הורתה לי. 'את הולכת לקבל את כל האוכל, מוכן, מבושל וארוז. נולדה לי נכדה, ברוך ה', והמחותנים, הורי כלתי, הזמינו אותנו לקידוש. הם כבר ארגנו לנו דירה, וביקשו שלא נבייש אותם ולא נביא איתנו אוכל משום סוג. יש הכל בשפע, ואנחנו צריכים רק לבוא. כמו שאת מבינה, אני כבר בישלתי את כל השבת, ואם תיקחי ממני את האוכל, תעשי איתי חסד גדול."

מובן שהסכמתי, ושנינו הודינו אחת לשנייה מכל הלב. עד כאן פעימה ראשונה. ועכשיו לפעימה השנייה: רק גמרתי את השיחה, והפעמון של הדלת מצלצל. אני פותחת ומגלה את המשלוח של הצרכנייה השכונתית, ובידיו קרטון מלא בכל טוב.

'מה זה?' שאלתי, והוא אמר, 'בכל חודש עושים הגרלה בין כל האנשים שערכו בחודש האחרון קנייה בעלות של חמש מאות ש"ח ומעלה. מי שזוכה, מקבל העתק של הקנייה שהוא קנה בפעם האחרונה. הפעם אתם זכיתם בהגרלה, והנה המשלוח!"

כך סיפרה נוות ביתי בהתרגשות גדולה, על כל שהתרחש בדקות האחרונות. אלו היו שני מאורעות כה לא צפויים, שבשום אופן לא יכולנו לשער שהם יקרו. הודיתי לה' בכל לב, ושוב קראתי בקול גדול: "אין עוד מלבדו!!!"

(יום שני פרשת חוקת תשפ"ג, לילה, סיפור 4, מס' סיפור 35599. למדור הסיפורים הקישו 1 לאחור בחירת השפה.)

חוייה מכוננת

מספר ר' מרדכי קיי שיחי מלייקוד:

נולדתי בדרום אפריקה. במשך עשרות שנים התגוררה משפחתי בארץ המעניינת הזאת, ומפעם לפעם טסנו לארה"ב. בשנת תשכ"ז נסעה משפחתי לארצות הברית, ובדרך נאלץ הטייס לבצע נחיתת חירום. המטוס נחת בשלום בשדה תעופה עלום, באזור מבודד, וכל המשפחה - ההורים, הילדים והחבילות, פנו אל הטרמינל וחיכו לבאות.

חיכו וחיכו. איש לא ניגש אליהם ולא התעניין בהם. אף אחד לא הציע מקום לינה, אוכל או מים. כלום. ההתמודדות היתה קשה מנשוא. הקטנים בכך, הגדולים יותר התלוננו, הרעב והצמא הציקו, והוריי התאמצו מאד לתת לכל אחד מה שהו צריך, אך ללא הצלחה יתרה. הן ניסו להעסיק אותם בסיפורים, ולשמור עליהם שלא ישתוללו ולא ירצו רחוק מדי, מפני הסכנה. מבלי תנאים בסיסיים, נרדמו הילדים מותשים על ספסלים בטרמינל, כשהם מתעוררים מכל רחש, ומצפים לרגע שיוכלו להמשיך בטיסה.

עשרים וארבע שעות של סיוט עברו עליהם, ובסיומן אירעו שני דברים חשובים: האחד - סוף סוף הגיע מטוס חלופי, שהטיס אותם למחוז חפצם בשעה טובה, והשני - אמי שתחי החליטה החלטה נחושה: יהיה מה שיהיה, היא לא נוסעת שוב עם החברה הזאת! חברה שלא יודעת לדאוג לנוסעיה, ומפקירה אותם לגורלם בזמן שהאחריות לשלומם נמצאת עליה, אינה ראויה להטיס אותה ואת משפחתה!

עשרים שנה עברו מאז. בני המשפחה טסו עוד כמה וכמה פעמים, אך אף פעם לא עם החברה ההיא. בשנת תשמ"ז החליטו הוריי לעבור להתגורר בארה"ב. אמי דיברה עם סוכן נסיעות, וזה הציע לה טיסה בחצי מחיר, עם אותה חברה.

"לא יקום ולא יהיה!" ענתה אמי, נאמנה להחלטתה. "עם החברה הזאת אני לא נוסעת, גם אם אצטרך לשלם פי שלוש. אין על מה לדבר."

כעבור כמה ימים, התפרסם האסון ברחבי העולם: מטוס של אותה חברה, שהמריא מדרום אפריקה לארה"ב, נקלע לסופה ונפל עם נוסעיו. איש לא שרד.

משפחה יהודית נוספת מלבדנו היתה אמורה לנסוע באותו מטוס, ו'משום מה' הדרך לשדה התעופה היתה פקוקה, והנהג נטה לדרך עוקפת, שהאריכה את הנסיעה יותר מדי, כך שהמשפחה איחרה לטיסה. עוגמת הנפש היתה גדולה מאד. לילדים וגם להורים היה קשה לעכל את האכזבה, בפרט כשלא ידעו מתי תתאפשר טיסה אחרת ליעד שלהם. אבל תוך כמה שעות הפכה אכזבתם לשמחה עצומה, ולהודיה גדולה על נס ההצלה, כאשר נודע כי המטוס נפל לימים. ראו כמה נפלאים דרכי ה'. כשההורים שלי עברו את הסיוט אז, בשנת תשכ"ז, והחוויה הקשה נחרתה עמוק בזיכרונה של אמי, הכין הקב"ה את הרפואה והשמירה לעשרים שנה מאוחר יותר, למען השאר שריד ופליט.

(הבטחון היומי, יום שלישי, פרשת בלק תשפ"ג. לשמיעת השיעור הקישו 2-0 לאחור בחירת השפה, או בחיגו ישיר 023011905)

ל מ ד ת י
רק לפני כמה
דקות.

זו היתה הארת פנים
נפלאה. אני לומד הלכה
ומשתוקק לקיים אותה, והנה
הקב"ה מזמן לי את התנאים לקיומה,
במיוחד בשבילי.

אני חושב שהסיפור הזה אינו רק אירוע
פרטי, אלא יש בזה מסר לכל אחד. לפעמים
בן אדם יושב ומתלבט מה לעשות, ובאיזה
צעד לנקוט. לפעמים הוא מעוניין להתקדם
בעניין כלשהו של עבודת ה', אבל הוא נבוך
באשר לאופן המעשי, שבו יוכל להיכנס
בשערי העבודה. אם הוא באמת מבקש
ובאמת רוצה, הקב"ה ישלח לו את ה'תרנגולי'
שלו, יעיר אותו, יאיר לו ויחונן אותו בינה
ודעת.

עד כאן ההודעה של ר' יוסף זצ"ל, בתרגום
חופשי של הסיפור שהשאיר בשלוחה
באידיש, בסמוך ליום כ"ז באלול.

עתה, לקראת סיום הרמב"ם היומי בארגון
'שיננא', עמדנו לפני המעמד הגדול, וחשבנו
איזה מסר נגיש לציבור המשתתפים
והמקשיבים מכל רחבי תבל. נזכרנו בהודעה
שהשאיר ר' יוסף זצ"ל בקו השגחה פרטית,
ובחרנו במסר החשוב שלו, המסר של הארת
פנים מאת השי"ת, שלכל אחד ה'תרנגולי'
שלו, ואם יחפשנו, ימצא אותו.

ישבנו בצוות ההפקה עם הרב מנדל דיסקין
והרב יעקב גלבטשיין, ממנהלי ארגון
'שיננא', וחשבנו על התוכנית. אחד הנוכחים
עלעל בספר אהבה לרמב"ם, והנה הוא
מבחין כי ב' בתמוז, היום המיועד למעמד
הגדול, מגיעים שוב לאותו פרק יומי, הפרק
השביעי בספר אהבה, ולומדים שוב את
אותה הלכה: "כששומע קול התרנגולים
מברך... הנותן לשכווי בינה".

רבבות משתתפי מעמד הסיום שמעו את
המעשה שסיפר ר' יוסף, ונפעמו מהארת
הפנים השמימית שממשיכה עד היום. מיד
למדו כולם יחדיו הלכה זו לעילוי נשמת ר'
יוסף זצ"ל, ולאחר מכן קם אביו, הרב ברוך
צבי גרינבוים שליט"א, ואמר קדיש לעילוי
נשמתו.

ולא לחינם התגלגל הדבר דווקא על ידי
תרנגול, שכן כך מעורר הוא, כנאמר ב'פרק
שירה': "עמדו צדיקים ועסקו בתורה, כדי
שיהיה שכרכם כפול לעולם הבא".

(יום ראשון פרשת מטות מסעי תשפ"ג, בוקר, למדור הסיפורים
הקישו 1 לאחור בחירת השפה.)

מאחורי
הקלעים
ילדים מספרים

משגיחים
חזקים
הכל לטובה

זה קרה לי
סיפור אמתי
מהחיים

עלילות
המשגיחים
סיפור קומיקס אמתי

באמת
מדור שיתוף -
סיפורים אישיים
של נשים בנושא
השגחה פרטית

להכניס
אמונה
הביתה
מאמר לאמא
שרוצה יותר

צחוק
בצד

לראות
אמונה
בעיניים
ראיון
שנותן כח

שאלה פרטית

שאלות ותשובות באמונה, בטחון והשגחה פרטית

אני גבאי בבית כנסת. לאחרונה פתחנו מניינים חדשים בבית הכנסת. לא כל המניינים כבר מבוססים, זה מצריך ממני להיות בשטח, אם בשביל להשלים למניין, ואם כדי שאדע להתקשר לאנשים שיבואו להשלים. הדבר הזה לוקח ממני הרבה כוחות, ולכן אני מתלבט אם אני יכול להגיד שאני עשיתי את שלי, ועל השאר - להתחזק בביטחון שה' יעזר, או שזה בגדר המתחיל במצוה, ועלי לעשות כל אשר ביד, כדי שמנייני התפילות יהיו לא שום תקלות.

ה' ש' מביט שמש
שאלה מספר 69

זאת למודעי, שבהוראת למעשה בכל ענייני אמונה וביטחון צריך כל אחד לקיים לעצמו 'עשה' רב'. התשובות שמתקבלות מהקוראים החשובים, הן אך ורק כדי לדון בידור בסוגיית הביטחון, אבל להוראה למעשה שכל אחד ישאל את רבו.

חזק ואמץ

הרב ישי מזלומיאן מחולק: אשריך גבאי נכבד, שזכית להיות ממזכי הרבים, שאין קץ לשכרם! אמנם, גם עווד מוטל עליך כוחותיו עומדים לו למשימה הגדולה שלקח על עצמו, ופנה אל הרה"ק מפיאסנצא זי"ע, בשאלה אם ראוי לו לפרוש, ויתבטל הכל. הרבי אמר לו שאסור לו לפרוש, ושונה הוא מאחרים, כי הוא השכיל להיכנס, וחזקה שיהיו משמים בעזרו ויצליח. וכן בעניינך, כיוון שנכנסת בעול הגבאות, אל לך לפרוש מתפקיד הכלול בכך, ומשמים יעזרוך.

הרב שאול רוטמן ממודיעין עילית: מגלגלין זכות על ידי זכאי, ומשהנה נושא בתפקיד, סימן הוא שמשמים נתמנית, וצריך לעשות עבודת שמים בשלמות.

הרב אהרון בייפוס מרסיים, הרב משה נתן ויזר ממודיעין עילית והרב שמעון חביבי מקרית מלאכי: מקובלני מרבתי, שעניין הביטחון הוא רק במה שקשור אליך. בקשר לדאגה לאחרים, אין לערב את מידת הביטחון, וצריך לעשות את כל מה שצריך למען הזולת, ובפרט בצורכי ציבור.

הרב חיים לייב מטלין ממודיעין עילית: בית הכנסת הוא בית ה', והגבאי הוא משרת לה'. בהסתכלות זאת צריך להתמודד עם הלבטים.

הרב משה שביב: ציינו לדברי המשנה ברורה (א"ח סני"ה ס"ק עג): "וכמה גדולה היא מצוות האיש שדירתו במקום קיבוץ קטן, כשרואה לקבץ תמיד המניין כדי שלא יתבטל התמיד, כי אפילו מי שהוא רק מעשרה הראשונים אחז"ל שנוטל שטר נגד כל הבאים אחריהם, ק"ו בזה שהוא עמל לקבצם ג"כ, ואחז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו."

גדרי התפקיד

הרב נח גד ויינטרוב מקרית גת, הרב אלעד שליט ממודיעין עילית והרב מנחם כהן מירושלים: אין כאן שאלה בגדרי הביטחון, אלא שאלה בגדרי התפקיד. אם התפקיד כגבאי דורש את כל הפעולות הנזכרות - אם לא תעשה אותן, הנך מועל בתפקידך, ולא שייך ביטחון באחריות המוטלת עליך.

ואם אין הפעולות הנזכרות בגדר תפקידך - הדבר נתון להחלטתך, וכבר מובטח כי העוסקים בצרכי ציבור באמונה וגו'.

הרב יוסף דושינסקי מחיפה והרב יאיר נפתלי קליין מבני ברק: כאשר הדבר הוא למעלה מכוחך, ואינו בכלל ההתחייבות שלך לקהל, הנך פטור מלעשות זאת.

בלי לחץ

הרב דוד לייפער מירושלים והרב יהודה גבירצמן מבית שמש: מצינו בחז"ל: "המתחיל במצוה אומרים לו גמור". ועוד מובא: "לא עליך המלאכה לגמור, ואי אתה בן חורין ליבטל ממנה". שני מאמרים אלו משלימים זה את זה. לפעמים הצורך לגמור מאיים, ובגללו לא מתחילים בכלל. על כך אומר התנא: תתחיל, כי אין אתה בן חורין ליבטל ממנה. ולאחר שהתחלת במצוה, סימן שאתה ראוי לכך, ואומרים לך גמור. על כן תמשיך את השתדלותך הנהא עד כמה שידך משגת, ותמיד תהיה מקיים את המאמר ז"ל "לא עליך המלאכה לגמור". וכל התחלות קשות, ושנים רבות עוד יזקק לזכותך קיומם של מנייני תפילה אלו, שכל כך עמלת עליהם.

הרב משה שמואל ישראלי מביתר עילית: ראיתי שבהרבה מניינים חדשים שמתיידיים, עיקר הקושי הוא בתקופה הראשונה, ולאחר מכן זה מסתדר לבד. ראוי המאמץ ההתחלתי, מול הרווח שנובע לשנים רבות.

הרב הערשיל דייטש מביתר עילית, הרב אוריאל אוחנה מאלעד, הרב אהרון שיק מבני ברק והרב זלמן חרש מאלעד: "בטח בה' ועשה טוב" - גם כשמחויבים לעשייה, צריכים לעשותה באמונה וביטחון. עיקר הקושי בתפקיד זה הוא הדאגה והלחץ והפחד מפני הכישלון. בחלק זה דאי שצריך לחיות עם אמונה וביטחון, ולא לדאוג. אך כלפי החלק של העשייה, דאי שעליך לעשות את המוטל עליך. הטיב להגדיר זאת **הרב משה הלוי מירושלים:** ביטחון אינו בא לשימוש רק כשנתקעים, אלא כל העשייה צריכה להיות מבוססת על אמונה וביטחון.

שאלה לעולן 120

האם ראוי לאדם לרצות להתעשר ולעשות השתדלות לשם כך, או שההשתדלות מותרת רק כדי לכסות את צרכי הרגילים?

י"ג טבת
02-6599189 | 023011300@gmail.com | במייל | תדקות | 5x3 (לאחר בחירת השופה) | [מן ההקלטה מוגבל לדקות] | 02-6599189 | בקום 02-6599189 | תשובות יתקבלו רק עם מלא ועם עיר עד יום ראשון פרשת ואתחנן. עם השואל יכתב בראשי תיבות ושם עיר.

קודמה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מליקווד להתמקד בראיית הטוב

שהכול שחור משחור, שעכשיו לא טוב וגם מחר לא יהיה טוב, וכך נהרס האדם מבפנים. אדם זה, שנועד לגדולות - להיות גדול בישראל, בדברי שטות אלו נהרס כל עתידו.

זה יצר הרע!!! צריך לצאת במלחמת חורמה נגדו!!! לא מזמן הגיע אליי אדם אחד, וסיפר לי שהוא מתמודד עם הרבה בעיות. יש לו צער גדול בנים, אין לו פרנסה...

ייעצתי לו עצה נאמנה זו - שיראה הכול באור חיובי. הגדלתי לעשות ואמרתי לו, שיעשה בבית "המתקת הדינים". ואכן הוא עשה כך, קנה חבילת שוקולד, הוא וכל בני משפחתו ישבו ואכלו מהשוקולד, ואמרו כולם שהומתקו הדינים, ומעתה הולך להיות רק טוב. ואכן כך היה, ותוך זמן קצר הורם מזלו.

שוב מעשה באחד שרצה לעשות רישיון נהיגה, אך הלוא הוא כבן חמישים שנה, ולא הצליח בזה. לאחר ששמע כמה שיעורים שלי, וביניהם שמע את העצה הטובה הזאת, החל להתמקד רק בראיית החיובי, ותוך זמן קצר היה לו רישיון נהיגה ביד.

שיעורי הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א ממטרים מידי שבוע בעברית, אידיש ואנגלית בשלושה 2 <2 (לאחר בחירת השופה)

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

הניגון המרגש של שבעת התנאים, המושמע בקו בכל יום בלחן נעים ומעורר, נתן לי הרבה חיזוק. הוא חודר אצלי עמוק ללב, לראש ולמוח. במקום שנשקע בבוץ ובפרש של כל הקשיים המקיפים אותנו, הניגון נתן כוח, חיזוק ועידוד, תקווה וביטחון. יישר כוח.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

אני רוצה לברר לכם בשורה טובה ומרגשת מאוד. בחודש אלול תשפ"ב לקחתי על עצמי להחזיק הפצת עלונים בשכונה שלמה, לזכות ביתי בת השלושים, שתמצא את זיווגה במהרה. והנה בחודש האחרון היא התארסה, הודו לה' כי טוב. עכשיו אני לוקח על עצמי שנה נוספת להחזיק הפצת העלונים בשכונה, לזכות הבת הבאה בתור.

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה ב'שכונה שלימה'

לזכות שמואל צבי בן יסל קנענדל וכל משפחתו, יוסף דב בער בן מלכה וכל משפחתו, פעמיים בת מלכה וכל משפחתה והצלחה בכל העניינים. משה בן מלכה לזיווג הגון במהרה והצלחה בכל העניינים.

לוע"נ דוד בן חנה

ולוש"ק 'שלמה בן תמר ונורית מל בת תקוה תמר בת צפורה רפואה ונחת

זכו בשותפות קבועה ב'מוקד הפצה'

בעילום שם לזיווג הגון בקרוב ופרנסה בשפע וכל הישועות בעילום שם לרפואה שלמה בקרוב
בעילום שם לרפואה שלמה ופרנסה בשפע
לרפואת אברהם רועי בן לונה ולונה בת אסתר
בעילום שם לפרנסה בשפע וברוח ובניקל
אסתר פירה בת ציפורה פייגא בריאות איתנה וזיווג הגון משרוש נשמחה ושפע פרנסה
בעילום שם לזיווג הגון במהרה
בעילום שם בריאות איתנה אמונה שמחה וביטחון החפץ בעילום שם לזיווג הגון בקרוב

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת 'ההשגחה פרטית' לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העניינים

התקשר עכשיו

למוקד הישועות

02.6313.742

או בקו 'ההשגחה פרטית'

02.30.11.300 | שלושה 6

העברה לבנק / לאומי / 902 / ת.ד. 5475 / ירושלים / חשבון 57390056 / במעמדות נדרים / פלוס על שם / שער הביטחון

כל התרומות מוכרות למס, לפי סעיף 46

העולן יוצא לאור גם באידיש ואנגלית
לקבלת העולן במייל 023011300@GMAIL.COM

מעוניינים להפיץ את העולן? מזמינים להתקשר למשרד ההפצה, בטלפון 02-5866-075
הרחבת את שעות המענה האנושי בין 9:00-14:00